

слѣдника Никифора — Фока съюза, който съществуваше между имперіята и неговото царство. Тѣзи посланници съ себе си заведохъ и двамата Петровы сынове *Бориса* и *Романа*, завежданъето на които са тълкува съкакъ отъ историцитѣ: споредъ едни, тѣ были пратены при новия императоръ като залогъ на желаемия миръ и отъ двѣтъ страны; а споредъ други, майка имъ Ирина настоявала да са проводѣтъ въ Цариградъ за възпитаніето имъ, и нейното намѣреніе не было друго, колкото сыноветѣ ѝ да приемжтъ гръко-римскій духъ, тѣй щото, като са върнжтъ въ отечеството си, да спомогнжтъ за подчиненіето му на Грькоримлянитѣ. И въ туй нѣма сумнѣніе, когато знаимъ този народъ колко е былъ добромысленныкъ на Българитѣ; то са знай че токо-тѣй не е далъ Романъ внуката си за жена на българскія царь..... Народътъ предвиждаше злытъ сетнины отъ туй сродѣванъе на негова владѣтеленъ Домъ съ Византійскія; за туй и негодуваше върху Петра, който бѣше предалъ себе си и царството въ рѣцѣтъ на една жена каквато бѣше властолюбивата му супруга. Наскоро тогазъ тя умира, и тѣснытъ пріятелскы сношенія между двата народа зехъ да отслабжтъ; а Сурсовулъ, който на живота ѝ неможѣше твърдѣ да борави, сега минува на нейно мѣсто и зе да върти Петра по волята си, когото и направи да му повѣри сичкытъ правителственны работы; съвременно и затѣми сына си Самуила за наслѣдникъ на престола като гледаше да го ужени за Петровата дъщеря — *Райна княгиня*.

Между туй Маджаритѣ нападатъ върху земитѣ на римската имперія и тайно получавахъ помощъ отъ Българитѣ, невѣрны съюзници на Грькоримлянитѣ. Тогазъ Никифоръ — Фока извыка срѣщу послѣднитѣ орѣжіята на русскія кнезъ Светослава, който и не са забави да са озове съ силна войска въ бл-